

Provinsers Bankforhold, er det ogsaa en Overdrivelse. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er ikke nødvendigt, at man altid og ved enhver Lejlighed udelukkende taler om alt det, man har set i Udlandet, det kan man godt beholde for sig selv og endda drage de Erfaringer deraf, man mener disse Forhold frembyder. Hvis det ærede Medlem har indhøstet Erfaringer af sit Kendskab til udenlandske Bankforhold, som han mener, vi bør ind paa her, skulde han give det Udtryk ved at stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag og saa begrunde dem og paavise, at disse Bestemmelser ikke blot har været gunstige eller heldige i Udlandet, men at de ogsaa finder god Anvendelse paa vore Forhold herhjemme.

Det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) udredede meget korrekt den Forskel, der efter hans Mening var paa Karakteren af Banker og Sparekasser, udredede ogsaa den Forskel, der er paa Sikkerheden, og fortalte, at Sikkerheden i en Sparekasse beror paa Midlernes Anbringelse, medens Sikkerheden i en Bank for en stor Del støtter sig til Garantikapitalen eller den Aktiekapital, som er tilvejebragt som særlig Sikkerhed for Indskyderne. Nu er Forholdet her til Lands ikke fuldstændig saa klart, at det ærede Medlems Udredning af dette Forhold helt slaar til. Som det ærede Medlem ved, er vore Pengeinstitutter i høj Grad blandede, Sparekasserne driver i ikke helt uvæsentlig Udstrækning Bankforretninger, og Bankerne driver i større Udstrækning Sparekasseforretninger, og naar vi her taler om Forretninger, mener vi dermed Udlaansforretningen, som er den, der her faar Betydning. Men naar det ærede Medlem mente, at for Publikum er der ingen Forskel paa en Bankbog og en Sparekassebog, naar kun det er en Bog, tror jeg ud fra megen Erfaring at turde modsige det ærede Medlem. Publikum er i høj Grad opmærksom paa, hvad Forskel der er paa en Bank og en Sparekasse; og jeg tror slet ikke, den Frygt, det ærede Medlem i saa Henseende nærede, er fornøden. Men jeg sætter nu, at der dog er en Del Misforstaaelse blandt Publikum paa dette Omraade; saa synes jeg, det eneste naturlige vilde være at oplyse Publikum i videst muligt Omfang om denne Forskel i Anbringelsen, og det oplyser man allerbedst Publikum om ved, at Bankerne holder sig til deres Forretningsomraade og Sparekasserne til deres, saa at enhver, der henvender sig i en Sparekasse, faar fuldt Ind-

tryk af Beskaffenheden af den Forretning, Sparekassen driver. Det vil han huske, naar han en Gang faar Penge tilovers. Han vil huske, at det og det kunde ikke lade sig gøre i en Sparekasse, netop fordi det var en Sparekasse, medens det kunde lade sig gøre i en Bank, fordi det var en Bank. Der er ikke noget i Vejen for det; saa uoplyst er det danske Publikum paa dette Omraade ikke, tværtimod, jeg tror, at vi endog er meget oplyste paa dette Omraade; men der vil intet være til Hinder for, at denne Oplysning kan suppleres saaledes, at der ingen Tvivl længere hersker derom. Den Udvej, det ærede Medlem anviste, at give Bankbøgerne et Kainmærke — og det er der flere, der har været inde paa — ja, hvis man vilde gøre noget for at fortrædige Bankerne saa meget som muligt, saa er der et udmærket Middel, nemlig at mistænkeliggøre dem med de Midler, der staaar til ens Raadighed. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) har sammen med andre i sin Tid i den Kommission, der var nedsat, fremsat Forslag derom, et Forslag, der lød omtrent saaledes, at der skulde staa paa Bankbøgerne: „I dette Institut er Hensynet til Sikkerheden ikke det afgørende“, eller noget ganske lignende, og en saadan Paategning vilde sikkert ikke unnlade at gøre sin Virkning paa den, som skulde modtage en Kontrabog paa sine Indskud. Men den Vej vil jeg fraraade. Jeg tror ikke, man skal gøre noget for at mistænkeliggøre det ene Pengeinstitut fremfor det andet i Publikums Øjne. Jeg tror, at man skal bidrage til at fremme Oplysningen, ogsaa den klare Sandhed om disse Forhold, Sandheden, som altid vil være den, at gode Banker altid vil være bedre end usolide Sparekasser og omvendt.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem (Starcke) udtalte, at Tendensen i de senere Aar noget mere gaar i Retning af at benytte Banker fremfor Sparekasser. Forholdet er i øvrigt det tilfredsstillende, at Sparekasserne stadig gaar frem, saa for saa vidt er der i og for sig ikke noget at beklage sig over. Men naar Tilgangen til Sparekasserne alligevel ikke er fuldt saa stor som Tilgangen til Bankerne, ligger det efter min Mening i det ganske naturlige Forhold, at en stor Del af Sparekassernes Virksomhedsomraade af sig selv indskrænkes af andre Faktorer, som gør sig gældende, medens Omraadet for Bankernes Virksomhed er stadig stigende. Udviklingen af Erhvervslivet gør, at Bankernes Omraade er stadig tiltagende, medens